

Kolor

STOWARZYSZENIE
PRZYJACIELE MUZEUM
NARODOWEGO W WARSZAWIE
SPRAGNIENI PIĘKNA

Trzecia aukcja dobroczynna „Spragnieni Piękna” 04.03.2019

Muzeum Narodowe w Warszawie

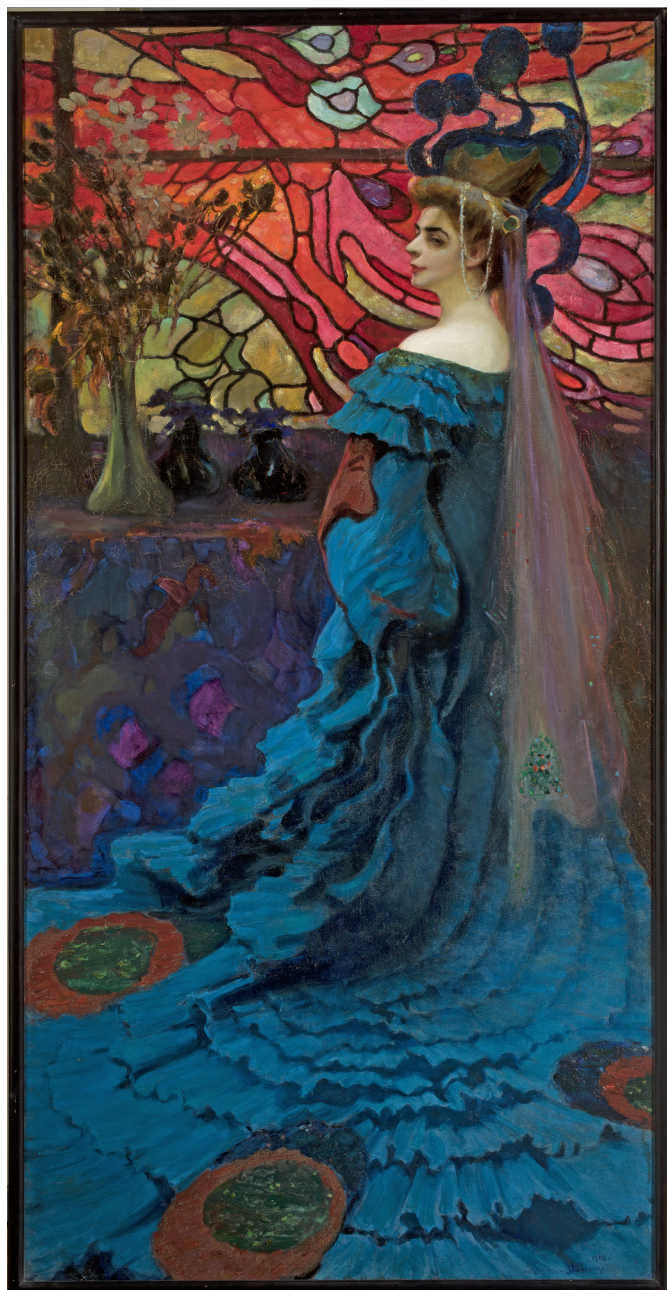
Jak co roku, podczas Balu „Spragnieni piękna” organizowanego przez Stowarzyszenie Przyjaciele Muzeum Narodowego w Warszawie, odbędzie się aukcja charytatywna. Obok mecenatu nad „Salą Malczewskiego” oraz symbolicznej adopcji jednego z najcenniejszych dzieł polskiego malarstwa - płótna autorstwa Kazimierza Stabrowskiego „Przed witrażem. Paw” - wylicytować będzie można unikatowe, stworzone specjalnie na tę okazję dzieła z pogranicza sztuki i designu. Partnerem tegorocznej aukcji „Spragnieni piękna” jest Mood Works - renomowane studio architektury wewnątrz prowadzone przez Dorotę Kuć i Karinę Snuszkę. Specjalnie dla Stowarzyszenia Przyjaciele MNW Mood Works przygotowało projekt parawanów, które dzięki zaproszonym do projektu artystom stały się unikatowymi dziełami sztuki. Odwołując się do wielkiej tradycji sztuki chińskiej i japońskiej, duet Kuć i Snuszka stworzył nowoczesną formę, a interwencje czołowych polskich artystów nadały każdemu z 10 parawanów niepowtarzalny charakter. Aukcję uwieńczą również dwie wyjątkowe pozycje związane z Pałacem w Nieborowie – adopcja XVIII-wiecznego „Portretu Anny Orzelskiej” warsztatu Antoine’a Pesena oraz dar Majoliki Nieborów – czara zdobiona współczesnym motywem roślinnym w kolorach kobaltowym i złotym wykonana w nieborowskiej Manufakturze.

W katalogu przygotowywanej aukcji znajdą się m.in.: parawan malowany przez Sławomira Pawszaka - autora muralu na fasadzie Muzeum nad Wisłą, „fotograficzny” parawan zdobywcy Złotego Lwa na Biennale Architektury w Wenecji Nicolasa Grosppierre’a czy rysunkowy parawan Arobala. Szczególne podziękowania należą się Krzysztofowi Bednarskiemu, który na naszą aukcję przekazał pracę ze swojego legendarnego cyklu „Moby Dick”.

Autorem wykonanej na galeriach MNW sesji zdjęciowej jest fotograf Ernest Wińczyk.

Mamy nadzieję, że przygotowany przez nas na tegoroczną aukcję katalog zyska uznanie w Państwa oczach, a podarowane przez artystów wspaniałe dzieła sztuki znajdą hojnych nabywców potrafiących docenić ich niepowtarzalną artystyczną tożsamość.

Michał Suchora, Członek Zarządu Stowarzyszenia Przyjaciele MNW

Adopcja obrazu**„Na tle witrażu. Paw” Kazimierza Stabrowskiego**

NA OKRES TRZECH LAT

Kazimierz Stabrowski, *Na tle witrażu. Paw*, 1908

Olej na płótnie, 229x115 cm

Paw czy inaczej *Na tle witrażu* to najlepszy przykład secesyjnej stylizacji w malarstwie okresu Młodej Polski i najwybitniejsze dzieło w twórczości Kazimierza Stabrowskiego. Malarz odebrał świetne wykształcenie w petersburskiej Akademii Sztuk Pięknych, następnie kształcił się w paryskiej Académie Julian, po czym osiadł w Warszawie, gdzie poświęcił się misji tworzenia Szkoły Sztuk Pięknych. Do legendy przeszedł bal karnawałowy studentów warszawskiej Szkoły Sztuk Pięknych, który odbył się 29 lutego 1908 roku w salach Filharmonii Narodowej, nazwany „Balem Młodej Sztuki”. Uczestnicy balu stawili się w Filharmonii w fantazyjnych strojach odalisek, orientalnych księżniczek, egzotycznych kwiatów czy różnobarwnych owadów zrobionych własnoręcznie z bibuły. Stroje te zainspirowały współorganizatora balu, profesora Stabrowskiego, do stworzenia serii baśniowych portretów jego uczniów: *Bolesława Bryknera w stroju fantastycznym*; *Emilii Auszpitówny w Opowieści fał* oraz *Zofii z Jakimowiczów Borucińskiej* (1893-1969) w fantazyjnym stroju pawia w *Na tle witrażu*. Paw, symbolizujący próżność, za sprawą wyjątkowo pięknego upierzenia o bajecznej kolorystyce należał do ulubionych motywów sztuki modernistów. Stabrowskiemu udało się ukazać pozującą artystkę wyrażającą wyniosłość i zachwyty nad swą urodą, jej gest prezentacji sukni przypomina dumnie rozłożony pawi ogon.

Twórczość Stabrowskiego nie miała szczęścia, większość prac przechowywanych na Krymie, w Inflantach i Petersburgu nieestety uległa zniszczeniu w wyniku burzliwych wydarzeń lat 1909-1914. Z obszernego dorobku artysty pozostało kilkadziesiąt dzieł, a największa część trafiła do zbiorów warszawskiego Muzeum Narodowego dzięki hojnemu darowi żony artysty, Julii Janiszewskiej Stabrowskiej w 1934 r.

Renata Higersberger

cena wywoławcza 1000 PLN

Adopcja obrazu**„Portret Anny Orzelskiej” Louis’a de Silvestre’go**

NA OKRES TRZECH LAT

Louis de Silvestre, Portret Anny Orzelskiej, ok. 1725

Olej na płótnie, 76x58,5 cm

Anna Orzelska (1707-1769) była oficjalnie uznaną córką Augusta II Mocnego i jego metresy Henryki Renard-Duval. W 1724 roku przyrodni brat Anny, Fryderyk August Rutowski, odszukał siostrę i przedstawił ojcu. August zobaczywszy uderzające podobieństwo, uznał tę niespełna 16-letnią dziewczynę za swoją córkę i bezwzględnie nadał jej nazwisko i tytuł hrabiny Orzelskiej. Dwa lata później zakupił i przebudował dla niej Pałac Błękitny w Warszawie. Orzelska uważana jest za jedną z piękniejszych kobiet doby baroku. Minister gabinetu saskiego opisał ją w 1725 r. jako „szatynkę o kibici bardzo wysmukłej i wzrostu ponad średniego, cerę ma o wiele jaśniejszą i bardziej gładką niż zazwyczaj u szatynek; oczy czarne, piękne i pełne wyrazu, włosy bujne w pięknym kasztanowym kolorze, ramiona ślicznie toczone, buziak jak malina etc.” Podobno było w niej coś bardzo ujmującego, co wzbudzało momentalnie bezgraniczną sympatię. Zwracała uwagę swoim bystrym umysłem, wykształceniem i literackimi zainteresowaniami. Na ucztach i balach wszyscy oddawali jej hołd – jedni czynili to szczerze, inni przez wzgląd na króla, starając się wkupić w jego łaski. W pięknej Annie kochało się wielu, nawet następca tronu pruskiego Fryderyk. Ojciec jednak wydał ją za księcia Karola Ludwika Holstein Beck, z którym miała jednego syna, Karola Fryderyka.

Monika Antczak

cena wywoławcza 1000 PLN

Mecenat nad Salą Jacka Malczewskiego

NA OKRES JEDNEGO ROKU

Jacek Malczewski (1845-1929) jest uznawany za jednego z najwybitniejszych przedstawicieli polskiego symbolizmu w malarstwie. Wyjątkowa sugestywność dzieł Malczewskiego bierze się nie tylko z lekkości mistrzowskich pociągnięć pędzla, ale też z przemyślanego doboru tematów. Ten niezwykle płodny twórca, wielki piewca polskości i szlacheckości, stworzył własny niepowtarzalny język i formułę artystyczną, a jego dorobek artystyczny na stałe zakorzenił się w wyobraźni Polaków. Twórczość artysty łączy wpływy tradycji biblijnej, mitologicznej, rodzimego folkloru, jak również tradycji polskiej oraz doświadczeń zdobytych podczas rozmaitych podróży do Paryża, Wiednia, Włoch czy Monachium. Jego obrazy oscylują wokół często poruszanych przez sztukę modernistyczną uniwersalnych problemów ludzkiej egzystencji i eschatologii, podejmując refleksję nad losem artysty.

Muzeum Narodowe w Warszawie posiada jedną z najciekawszych i najbogatszych kolekcji dzieł tego wybitnego polskiego artysty. W Galerii XIX wieku, w sali poświęconej Jackowi Malczewskiemu prezentowane są arcydzieła z kolejnych etapów życia artysty, poczynając od prac powstałych w latach 80. XIX wieku (*Niedziela w kopalni*, 1882), aż po obrazy malowane w drugiej dekadzie kolejnego stulecia, gdy artysta coraz chętniej wracał myślami do świata szczęśliwego dzieciństwa (*Dzieciństwo – Jacek nad stawem w Wielgim*, 1919). Ekspozycja w tej kameralnej sali ukazuje twórczość Malczewskiego w ujęciu przekrojowym – ściany zdobią obrazy z nurtu realistycznego świadczące o kunszcie i świetnym warsztacie malarza doskonałego w czasie studiów w Krakowie i Paryżu (*Modelka*, 1907) oraz wspaniałe, wzruszające kompozycje ilustrujące zainteresowanie Malczewskiego historią rodzimą, walką o niepodległość ojczyzny, tematyką sybiracką (*Na etapie*, 1890). Znajdą się tu też metaforyczne, przesycone symboliczną treścią zagadkowe wizje malarskie, doskonale znane miłośnikom sztuki przełomu wieków (*Thanatos*, 1898/1899, *Śmierć*, 1902), które ujawniają głęboką kulturę literacką malarza.

Wojciech Głowacki

cena wywoławcza 1000 PLN

Krzysztof Bednarski

Moby Dick – maska, 2012

Brąz, patyna zielona (na zewnątrz), patyna czarna (wnętrze), 61x23x25 cm, sygnowany: KM Bednarski 2012

Krzysztof Bednarski (ur. w 1953 r.) jest jednym z najwybitniejszych rzeźbiarzy polskich. Absolwent warszawskiej ASP, zdobywający doświadczenie pod okiem prof. Jerzego Jarnuszkiewicza, jednocześnie związany z Teatrem Laboratorium Jerzego Grotowskiego. W 1987 roku stworzył niezwykłą rzeźbę - „Moby Dick”, czyli „16 wycinków na nieskończoność”, która stała się swego rodzaju manifestem artystycznym drugiej połowy lat osiemdziesiątych. Jest ona poetyckim obrazem pogoni za nieosiągalnym, kosmicznym symbolem uniwersalnego porządku, rzeźbiarską i intelektualną prowokacją. Ta praca, dziś w stałej kolekcji Muzeum Sztuki w Łodzi, przyniosła Bednarskiemu szerokie uznanie i ugruntowała jego pozycję w świecie. „Moby Dick” jest szczególnym modelem przestrzeni, na którym artysta wielokrotnie dokonywał daleko idących przekształceń, każdorazowo kreując go od nowa. Rzeźba stała się początkiem całego, rozłożonego na lata cyklu, w którym Bednarski dokonywał transformacji motywu łodzi - lewiatana, badając wynikające z nich relacje przestrzenne i znaczeniowe.

Początkiem i podstawą materiałową „Moby Dicka” z 1987 była pocięta skorupa łodzi. Pierwszy „Moby Dick” był specyficzną instalacją wykorzystującą gotowy obiekt, znaleziony i wyjęty z dawnego porządku. W kolejnych przeobrażeniach tematu, Bednarski wracał do tradycyjnego warsztatu rzeźbiarskiego. Niewielkie w skali modele „Moby Dicka” o minimalistycznych i syntetycznych formach powstawały w białym marmurze, w wypolerowanym lub patynowanym na różne sposoby brązie. Bednarski traktował je jak obiekty rzeźbiarskie, warianty, odmiany, matryce tematu głównego. Stworzył kilka cykli powiązanych wewnętrznie: od 1989 „Maski”, potem od 1996 „Sekcje” i „Powierzchnie całkowite”. Szczególnie te ostatnie otworzyły pole niezwykłych doświadczeń w transformacji form, których podstawą był wyjściowy model „Moby Dicka”. Ostatnie prace Bednarskiego z cyklu „MD&” to powrót do skali rzeźby – architektury i zarazem maestrii rzeźbiarskiego rzemiosła. Waldemar Baraniewski - tekst pochodzi z wystawy „Krzysztof M. Bednarski. Moby Dick - rzeźba”, Galeria aTAK, Warszawa 2012

cena wywoławcza 19 000 PLN

MOOD WORKS

Mood Works to autorskie studio projektowania wnętrz prowadzone przez Dorotę Kuć i Karinę Snuszkę. Specjalnie dla Stowarzyszenia Przyjaciele MNW Mood Works przygotowało projekt parawanów, które w rękach zaproszonych do projektu artystów stały się unikatowymi dziełami sztuki. Odwołując się do wielkiej tradycji sztuki chińskiej i japońskiej, duet Kuć i Snuszka stworzył nowoczesną formę, a interwencje czołowych polskich artystów nadały każdemu z 10 parawanów niepowtarzalny charakter.

Dorota Kuć i Karina Snuszka ukończyły Wydział Architektury Politechniki Poznańskiej, studiowały także na Politecnico di Milano i Università di Perugia, a od 10 lat prowadzą w Warszawie autorskie studio architektoniczne specjalizujące się w projektach wnętrz dla klientów indywidualnych i komercyjnych. W portfolio Mood Works znajdują się projekty wnętrz w najbardziej prestiżowych lokalizacjach rezydencjalnych w Polsce i zagranicą, a także wnętrza flagowych butików wiodących polskich projektantów mody ostatniej dekady. Karina Snuszka i Dorota Kuć szczególnie cenią sobie doświadczenie zdobyte przy okazji projektów niekomercyjnych lub pro bono. Wśród nich jest projekt koncepcji wystawy głównej Muzeum Warszawy z 2015 roku, za który otrzymały wyróżnienie i projekt aranżacji wystawy mobilnej - Nienormatywnej Wystawy Dizajnu „Błądzić jest rzeczą” z lat 2013-2014, organizowanej przez Biuro Wystaw Artystycznych w Tarnowie.

Mood Works jest laureatem wielu nagród w prestiżowych międzynarodowych konkursach projektowych: A' Design Awards w latach 2015-2017 za projekty: Natura Udomowiona, Modern Palazzo, Eleganckie Cięcie oraz Azyl Myśliwego CBRE Office Superstar Central & Eastern Europe oraz International Property Awards - „Best Office Interior Europe” za projekt warszawskiego biura kancelarii Linklaters. W tym samym konkursie w 2018 roku studio zdobyło aż trzy nagrody za projekty wnętrz indywidulanych.

MOODWORKS .mood

Radek Szlaga

Bez tytułu z serii *Places I Had No Intention of Seeing*, 2019

Olej, zszywane płótno

Radek Szlaga (ur. 1979) jest Absolwentem Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. Kluczem do zrozumienia prac Szlaga jest badanie tożsamości i granicy między rzeczywistością a symulacją. Jego praktyka opiera się zarówno na badaniach historycznych, jak i na introspekcyjnym wydobywaniu własnych wspomnień i marzeń. Szlaga opisuje swoje malarskie podejście jako *sposób myślenia*, który implikuje nieustanne rewizje i „odrywanie” kolejnych warstw tradycji i historii poprzez selektywny recykling znalezionych i archiwalnych obrazów. Często polega to na dosłownym „kopiuj/wklej” i przenoszeniu fragmentów z jednego płótna na drugie. Jego prace prezentowane były m.in. w KUMU w Tallinie, CSW Zamek Ujazdowski w Warszawie, Zachęcie – Narodowej Galerii Sztuki w Warszawie, Muzeum Narodowym w Poznaniu, National Art Museum of China w Pekinie, Performa 13 w Nowym Jorku, Galerii Foksal w Warszawie, NEST w Hadze.

Przygotowany przez Szlagę parawan nawiązuje do rozwijanego obecnie projektu *Places I Had No Intention of Seeing*, który opiera się na kartograficznych poszukiwaniach artysty. Bezpośrednią inspiracją były zbierane przez dziadka Szlaga mapy, które połączone zostały z nomadycznym trybem życia artysty funkcjonującego pomiędzy Warszawą, Brukselą a Detroit. W swoim ostatnich działaniach Szlaga tworzy atlas świata przetworzony przez własne doświadczenia, wspomnienia, a także fikcyjne krainy zaczerpnięte z popkultury, w których odległe miejsca potrafią sąsiadować ze sobą ze względu na ich skojarzeniową bliskość i podobieństwa przeżyć. W tych pracach najwyraźniej uwidacznia się także działanie polegające na zszywaniu ze sobą fragmentów starszych i nowych płócien, które staje się rozrachunkiem z dotychczasową twórczością. Pełna odsłona projektu zostanie zaprezentowana na indywidualnej wystawie w Zachęcie – Narodowej Galerii Sztuki w Warszawie w grudniu 2019 roku.

cena wywoławcza 1000 PLN

Grupa Luxus

Bez tytułu, 2019

Akryl, szablony

Grupa Luxus to jedna z najważniejszych grup artystycznych w polskiej sztuce lat osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych. Jej demokratyczny i zmienny skład tworzyli: Jerzy Kosatka, Marek Czechowski, Paweł Jarodzki, Bożena Grzyb Jarodzka, Ewa Ciepielewska, Stanisław Sielicki, Artur Gołacki, Piotr Gusta, Małgorzata Plata, Szymon Lubiński i Jacek „Ponton” Jankowski. Grupa Luxus powstała na przełomie lat 1980/1981 w PWSSP we Wrocławiu, w pracowni 314. Początkowo była grupą o charakterze towarzyskim; od 1986 roku zaczęła funkcjonować jako zespół redagujący wytwarzany ręcznie art-zin „Luxus” (Nieregularny Magazyn Psychoaktywny). Od momentu powstania wyraźnie zaznaczała swoją odmienność od pozostałych grup artystycznych w Polsce, ignorując etos artysty i patriotycznego zaangażowania, zwracając się w kierunku treści przyziemnych, kosmopolitycznych i psychodelicznych. Estetyka prac grupy była punkowa, aestetyczna, nawiązująca do trendu DIY (Do It Yourself), zaś ulubioną strategią jej członków – ironiczne i subwersywne trawestowanie popularnej ikonosfery. Artyści Luxusu nie podpisywali swoich prac, tworzyli trashowe obiekty, szablony i kolaże, w których manifestowali wartości grupy i jej ambiwalentną fascynację kulturą pop. Okres przełomu dziesięcioleci był dla grupy niezwykle płodny. Luxus, fantazmatyczny i niedosiężny w poprzedniej dekadzie, stał się z dnia na dzień przedmiotem konsumpcji – czujnie obserwowanej i analizowanej przez członków grupy.

W ramach projektu „Spragnieni piękna” Luxus stworzył, przypominający swoją formą gotycki ołtarz, portret wieloletniego wicedyrektora MNW dr. Piotra Rypsa, opisując go następującymi słowami: „Postanowiliśmy na parawanie umieścić portret Piotra Rypsa, bo jest przystojny. Po bokach daliśmy mu skrzydła z kwiatów, bo jest kwieciście lotny. Za głowę ma złotą aureolę, bo jakoś tak wyszło. Trzy klucze na koszulce, że to klucze do naszych serc. Tak naprawdę chcieliśmy namalować coś innego, ale nam nie wyszło. Z wyrazami szacunku i miłości grupa Luxus”.

cena wywoławcza 1000 pln

Bownik

Kolor, 2019

Fotografia – wydruk archiwalny na pleksi (papier barytowy)

Podkreślanie aspektów niesamowitości, niezwykłości w elementach świata codziennego, odrealnianie ich, towarzyszy Bownikowi od początku twórczości. Stworzony przez artystę parawan odwołuje się do jego najnowszego projektu oraz tradycji przedstawień ptaków na parawanach. Hipnotyzujące, niepozwalające oderwać od siebie oczu, koło barw jest w rzeczywistości przetworzonym obrazem ptaków. To rejestracja umieszczonych na kolistej formie zdjęć ptaków, które pod wpływem wprawienia w ruch zostają zarejestrowane przez oko i aparat jedynie w postaci abstrakcyjnych form barwnych. Ta figura mechaniczna podkreśla przyspieszenie procesów i zmian we współczesnym świecie, w których niejednokrotnie dostrzegamy jedynie efekt końcowy. To, co fizyczne i figuralne staje się abstrakcją, ukazując nam zupełnie inne oblicze piękna.

Bownik studiował filozofię na Uniwersytecie Marii Skłodowskiej-Curie w Lublinie oraz fotografię na Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Wykładowca na Akademii Sztuki w Szczecinie i Szkole Filmowej w Łodzi. Do najbardziej znanych prac artysty należą fotograficzne cykle: *Gamers*, *E-Słodowy*, *Koleżanki i koledzy*, *Rewers*. Jego książka *Disassembly*, wydana przez wydawnictwo Mündin, otrzymała główną nagrodę w konkursie Fotograficzna Publikacja Roku 2014. Ta sama książka została nominowana do Kassel Photobook Award 2014. Bownik brał udział w wielu wystawach indywidualnych i grupowych. Jego prace znajdują się w kolekcjach Museum In Huis Marseille w Amsterdamie, Fundacji Sztuki Polskiej ING, Bibliotece Narodowej, Narodowej Galerii Sztuki Zachęta oraz w licznych zbiorach prywatnych. W 2014 był nominowany do Paszportów Polityki.

cena wywoławcza 1000 pln

Arobal

Tęskno, 2019

Kredka i ołówki na papierze, wydruk cyfrowy

Twórczość Arobala wprowadza nas w świat fascynacji pięknem oraz dzikością flory i fauny, a także wielowymiarowości zagadnień społecznych. „Tęskno” to jedna z najbardziej osobistych realizacji artysty, w której jasno wyraża lęk w stosunku do współczesnego świata - dążącego, na własne życzenie, do autodestrukcji. Praca autorstwa Arobala to wizja świata w punkcie zero, czyli tuż po spowodowanej działalnością człowieka katastrofie ekologicznej. Pozostali przy życiu ludzie na nowo definiują tu swoje role społeczne, miejsce w ekosystemie, tożsamość. Nie jest to jednak obraz pozbawiony nadziei – artysta zwraca uwagę na sprawczość, którą człowiek posiada, i która pozwala mu na nowo zbudować relacje z otaczającym światem i innymi ludźmi. Wizja Arobala to nie tylko wyraz troski artysty o środowisko, lecz również ufność w stosunku do naturalnego, wewnętrznego dobra człowieka, które pozwala mu na bycie jednością z otaczającym światem.

Bartek Arobal Kociemba (ur. 1984) to artysta rysownik, ilustrator, plakacista. Studiował politologię na Uniwersytecie Wrocławskim oraz filozofię na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Od 2012 roku nauczyciel w szkole Buddyzmu Shambhali. W latach 2013-2014 wraz z Mirellą von Chrupek i Maćkiem Mahlerem tworzył grupę sceniczną „Turnus”. Od 2010 roku Arobal współpracuje z Teatrem Wielkim Operą Narodową oraz z Teatrem Dramatycznym w Warszawie, dla którego stworzył plakaty do *Madame Bovary* oraz *Glissando*. Tworzył także dla Instytutu Teatralnego, Costa Coffee, GaliLu, Empiku czy marki Krystoff, a jego ilustracje i rysunki znajdują się w magazynach takich jak *ELLE Polska*, *Harper's Bazaar Polska*, *Kukbuk*, *Kuchnia*, *Wysokie Obcasy*, *Znak*, *Zwierciadło* oraz brytyjskim *Unpolished* czy nowojorskim *Crush Fanzine*.

cena wywoławcza 1000 pln

Agnieszka Brzeżańska

Lacrimosa, 2019

Farba ftalowa na płycie metalowej

W swojej twórczości Agnieszka Brzeżańska sięga po różnorodne rejestry wiedzy – od fizyki i filozofii, po marginalizowane przez nowoczesną naukę systemy poznania, takie jak alchemia, parapsychologia, ezoteryka oraz wiedzę tubylczą czy tradycje matriarchalne. Fascynują ją zagadnienia równoległych światów, łączenia doświadczeń nauk i współczesnych technologii z przeżyciami duchowymi. Brzeżańska przetwarza naturę, obrazy zwierząt, roślin, które wielokrotnie balansują na granicy form abstrakcyjnych. Inspiracją do przygotowanego przez artystkę parawanu stał się fragment Requiem Wolfganga Amadeusza Mozarta. *Lacrimosa* (z łac. powódź łez, płacząca) to dzieło owiane tajemnicą, którego rękopis urywa się po 8 taktach i nawiązuje do tytułu nadawanego Matce Bożej, podkreślającego jej rolę współodkupicielki. *Lacrimosa* kryje w sobie także odwołanie do świata kosmicznego – tę nazwę nadano jednej z planetoid okrążających Słońce.

Agnieszka Brzeżańska (ur. 1972) jest malarką, fotografką, autorką prac wideo i performansów. Studiowała na gdańskiej i warszawskiej ASP oraz National University of Fine Arts and Music w Tokio. Solowe wystawy jej prac odbyły się m.in. w Muzeum Współczesnym we Wrocławiu, Marlborough Contemporary w Londynie, Kunsthaus Baselland w Bazylei, Zachęcie Narodowej Galerii Sztuki i Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski w Warszawie. W 2018 uznana została za najlepszą artystkę Warsaw Gallery Weekend, a jej prace trafiły do kolekcji Fundacji Sztuki Polskiej ING.

cena wywoławcza 1000 pln

Sławomir Pawszak

Bez tytułu, 2019

Tusz pigmentowy, klar

Sławomir Pawszak (ur. 1984). Nieprzedstawiające i narracyjne obrazy Pawszaka budowane są na podstawie odległych odniesień do otaczającej go – fizycznie istniejącej lub wirtualnej – rzeczywistości. W 2016 roku Pawszak wygrał konkurs na projekt fasady Muzeum nad Wisłą. W uzasadnieniu werdyktu jury zaznaczyło, że: „zwycięski projekt jest dziełem otwartym, powstałym z wiarą w ludzką kreatywność. Lekkie kolorowe formy zachowują malarski gest ręki oraz indywidualne zaangażowanie, oferując jednocześnie odniesienia uniwersalne. Praca przywodzi na myśl wielką tradycję modernistycznych murali, gdzie wśród złożonych licznych motywów widz aktywnie tworzy kolejne perspektywy odbioru.” Ta i inne prace z tego okresu nasuwają skojarzenia ze zdjęciami teleskopowymi formujących się galaktyk, zapisami trajektorii ruchu ciał niebieskich, wykresami pól magnetycznych i wnętrzościami: napięciami linii ścięgien czy łańcuchami jelit. Prace Sławomira Pawszaka znajdują się w kolekcjach m.in. Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie, Fundacji Sztuki Polskiej ING, Muzeum Narodowego w Gdańsku czy Kaviar Factory w Henningsvaer.

Przygotowany przez Pawszaka parawan stanowi obiekt totalny. Cała forma jest integralną częścią wyrazu i wraz z powierzchnią malarską tworzy nietypowy przedmiot, tajemniczy artefakt pozostawiony bez jasnych wskazówek co do jego przeznaczenia. W tym projekcie artysta odwołał się do powieści „Piknik na skraju drogi” braci Strugackich i przedmiotów pozostałych na Ziemi po rozbiciu statku kosmicznego. Obiekty te zostają przez ludzi wykorzystywane na co dzień, choć nie zawsze zgodnie z oryginalnym przeznaczeniem. Motyw magiczny i kosmiczny pojawia się również w wykorzystanej przez twórcę technice – parawan malowany aerografem nawiązuje do kosmicznych pejzaży tworzonych przez artystów ulicznych za pomocą farb w sprayu.

cena wywoławcza 1000 pln

Włodzimierz Jan Zakrzewski

Dzień i noc, 2019

Akryl, olej, tusz i flamaster olejny na sklejce

Włodzimierz Jan Zakrzewski (ur. w 1946 roku w Łodzi) mieszka i pracuje w Warszawie. Studiował malarstwo na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w pracowni Juliusza Studnickiego i Krystyny Łady-Studnickiej oraz kompozycję w pracowni Romana Owidzkiego i fotografię u Daniela Szczehury. W latach 1981-2000 mieszkał w USA. Artist-in-residence w Stedelijk Museum w Amsterdamie (1978 i 1981), De Pont Foundation w Tilburgu (1984) oraz Künstlerhaus Bethanien w Berlinie (1996).

Prace Zakrzewskiego były prezentowane na wystawach indywidualnych m.in. w Gemeentemuseum w Hadze oraz w Museum Bochum, Brooklyn Museum w Nowym Jorku, Zachęcie - Narodowej Galerii Sztuki, Królikarni, Muzeum Narodowym w Poznaniu, Muzeum Górnośląskim, Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski, Państwowej Galerii Sztuki w Sopocie (z T. Ciecierskim), a także m.in. w Marian Goodman Gallery w Nowym Jorku, Thomas Schulte Galerie w Berlinie, TZ'Art & Co. w Nowym Jorku, Galerii Arsenau w Białymstoku, Galerii Foksal, Galerii Le Guern i Galerii Ego.

Włodzimierz Jan Zakrzewski sięga po różne środki artystycznego wyrazu służące graficznemu przedstawieniu przestrzeni i miejsca, od symboli kartograficznych, przez nietypowo rozwiązana perspektywę w malarstwie dawnych mistrzów. Chętnie wykorzystuje medium fotografii i rysunku oraz nagrania dźwiękowe. W twórczości Zakrzewskiego obserwować można dwie dopełniające się siły. Pierwsza to tendencja do zagęszczania i mnożenia obrazów i planów w obrębie jednego płótna; druga – przeciwnie – skupia się w redukowaniu obrazu i dzieleniu go na osobne elementy. Przygotowany na aukcję parawan to przywołanie charakterystycznych momentów twórczości artysty – cytaty z wybranych prac z lat 1986, 1995, 2010 i 2016. Formy przedstawione na awersie czytać można jako „dzień”, na rewersie natomiast jako metaforę nocy. Artysta niejednokrotnie powraca do wcześniejszych motywów swojej twórczości, cytując swoje poprzednie prace, przemalowując obrazy czy łącząc je w całość.

cena wywoławcza 1000 pln

Jarosław Fliciński

A co z entuzjazmem, mamy go zabić?, 2019

Ecolina, i folie transparentne Oracal 8300 na pleksi

Jarosław Fliciński (ur. 1963) studiował na Wydziale Architektury Politechniki Gdańskiej, a następnie na Wydziale Malarstwa Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Gdańsku. Prace Flicińskiego to najczęściej wielkoformatowe obrazy abstrakcyjne malowane na płótnie lub bezpośrednio na ścianie, a także instalacje przestrzenne. Początkowo były one pełne przewrotnej, jakby matematycznej dyscypliny. Od roku 2010 obrazy, powstają prawie bez użycia pędzli - emalie alkidowe i akryle zaczynają rozlewać się swobodnie na płótnach i aluminiowych blachach tworząc formy organiczne przykrywające te poprzednie, geometryczne. Farby wylewane są na nie etapami - kompozycja budowana jest z kilku nałożonych jedna na drugą warstw. Artysta po nałożeniu farby podnosi je, przekręca, ponownie odkłada. Uzyskane w ten sposób kompozycje stają się wypadkową grawitacji, temperatury, ruchu powietrza i jego ciała. Nic nie jest tu dziełem przypadku. Najnowszy etap twórczości artysty to fuzja początkowej dyscypliny z późniejszą amorficznością formy. Cechą jego obrazów jest organiczny związek między czasem i miejscem ich powstawania.

W sztuce Flicińskiego pojawia się też motyw kurtyny, zasłony, przegrody, czegoś co zatrzymuje wzrok widza, ale też pokazuje w pewien sposób to, co jest za, co kryje się za tworzoną przez artystę przeszkodą dla oka. Warstwowy, „amfiladowy” sposób budowania przestrzeni obrazu jeszcze bardziej podkreśla charakter parawanu, który służy przecież do zasłaniania. Tytuł nadany pracy przez artystę nawiązuje do instalacji Flicińskiego powstałej w Museo Municipal w Faro w Portugalii w 2010 roku. Praca, którą tworzą trzy kolorowe, przeźroczyste tafle wpięte w stalową modernistyczną ramę, to z jednej strony gra z przestrzenią, a z drugiej zaproszenie do obserwacji tego, co po drugiej stronie, próba odnalezienia światła, koloru i uważności w czasach kryzysu. To pełen entuzjazmu sposób, w który artysta przygląda się otaczającej go rzeczywistości, próbując objąć wzrokiem również to, co wydaje się być poza jego zasięgiem.

cena wywoławcza 1000 pln

Nicolas Groszpiere

Gwiazdy, 2019

Nicolas Groszpiere (ur. 1975) jest fotografem architektury, a także artystą posługujący się fotografią jako narzędziem twórczym. Dorastał we Francji, w Polsce mieszka od 1999 roku. Zanim zajął się fotografią, studiował nauki polityczne i socjologię w Paryżu i Londynie. Jako fotograf koncentruje się na projektach dokumentalnych. Jednocześnie interesuje go też problematyka konceptualna. Jego prace dokumentalne często podejmują wątek pamięci zbiorowej i nadziei wiązanych z modernistyczną architekturą – szczególnie dzisiaj, gdy towarzyszące jej utopijne koncepty straciły na sile i znaczeniu. W swoich konceptualnych pracach buduje sytuację gry prowadzonej z widzem, do której wciąga go za pomocą atrakcyjnych, wręcz zmysłowych obrazów oraz instalacji. Nicolas Groszpiere został nagrodzony Złotym Lwem na 11 Biennale Architektury w Wenecji w 2008 roku (razem z Kobasem Łaksą) za wystawę Polskiego Pawilonu *Hotel Polonia. Budynki Życie po życiu*. W 2012 roku był laureatem Paszportów Polityki. Jego prace wystawiane były m.in.: w Galerii Raster, Cueto Projects w Nowym Jorku, Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski w Warszawie, Signum Foundation w Wenecji, Graham Foundation w Chicago, Peresvetov Pereulok Gallery w Moskwie czy Architektur Galerie w Monachium.

Gdy dostałem zaproszenie do projektu, na hasło parawan od razu przyszły mi do głowy klasyczne parawany chińskie. Bardzo ciemne, polakierowane politurą z wysokim połyskiem. Parawany te przedstawiały zazwyczaj sceny z mitologii chińskiej o fantastycznych formach: walczące zwierzęta, latające smoki zagubione w chmurach. Dziś oczywiście nie wierzymy w mitologię, choć jej obrazy wciąż nas zachwycają. Nie mogłem (i nie chciałem) pokazywać więc obrazów czy fotografii wziętych z mitologii, gdyż nasza kultura w pewnym sensie się jej pozbawiła. Nasz świat stał się prozaiczny (tak nam się przynajmniej wydaje), a nawet, używając kolokwializmu, „ogarnialny”. A tak przecież nie jest. Postanowiłem więc pokazać coś, co wciąż zachwyca i pozostaje dla nas objęte pewnego rodzaju misterium: gwiazdy. Nieosiągalne, wymarzone, nieśmiertelne. Oddając hołd tradycji chińskiej, parawan został pokryty warstwą lakieru o wysokim połysku.”

cena wywoławcza 1000 PLN

Jadwiga Sawicka

Katastrofa, 2019

Arkyl na sklejcę

Jadwiga Sawicka (ur. 1959) to jedna z najważniejszych polskich artystek tworzących po 1989 roku. Do swoich obrazów włącza tekst, tworząc „obrazy tekstowe” – najczęściej wyrwane z kontekstu, pozbawione znaków diakrytycznych, czasem wręcz urywające się w połowie cytaty z gazet. Obiecujący komunikowanie określonej treści, obraz wprowadza widza w niekomfortową sytuację dezorientacji, niepewności, niewiedzy. Artystka zwraca tym samym uwagę na sposób, w jaki komunikowane są nam przez współczesne media najważniejsze dla społeczeństwa treści. Do najśłynniejszych „obrazów tekstowych” należy „NAWRACANIE TRESOWANIE OSWAJANIE” (1998), który prezentowany był w całym kraju na billboardach w ramach Galerii Zewnętrznej AMS. Sawicka jest też autorką obrazów, obiektów i instalacji tekstowych, które trafiły do zbiorów m.in. Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie, Zachęty Narodowej Galerii Sztuki, Muzeum Sztuki w Łodzi czy kolekcji Fundacji Sztuki Polskiej ING.

Przygotowany przez Sawicką parawan zostaje skonfrontowany ze swoją funkcją – zasłanianiem. Jako element ozdobny mający osłonić nas przed nieporządkiem, elementem niepożądanym – swoistą katastrofą – tworzy przed naszymi oczami pozór i iluzję. Panelom pokrytym tekstem KATASTROFA towarzyszą powierzchnie lustrzane, których przeznaczenie zostaje zaburzone poprzez wskazanie na to, co i tak jest już widoczne dla naszych oczu. Zewnętrzne lustro odbija „zasłonięte”, ochronione przed naszym spojrzeniem. Natomiast wewnętrzne, które powinno odbijać to, co chcieliśmy ukryć, pokazuje obraz dostępny bezpośrednio naszym oczom.

cena wywoławcza 1000 PLN

Szanowni Państwo,

jest nam niezmiernie miło, że zdecydowaliście się Państwo, wziąć udział w III Balu Dobroczynnym w Muzeum Narodowym w Warszawie, który jest częścią trzeciej edycji projektu „Spragnieni Piękna”. Tym razem tematem przewodnim jest „Kolor”.

Ponieważ działania stowarzyszenia „Przyjaciele Muzeum Narodowego w Warszawie” mają na celu, między innymi, zbieranie środków na rzecz Muzeum, chcielibyśmy byście wiedzieli, co się stało z pieniędzmi zebranymi w poprzedniej edycji. Dzięki uczestnikom Pokazu Mody i II-giego Balu oraz składkom członkowskim udało nam się zgromadzić 347.000 PLN.

Z pomocą Rady złożonej z Darczyńców naszego stowarzyszenia postanowiliśmy sfinansować 13 z 16 projektów zaproponowanych przez kuratorów i konserwatorów z poszczególnych działów Muzeum. Celem przewodnim, choć nie wyłącznym, zeszłorocznej zbiórki była szeroko pojęta konserwacja. I tak umożliwiliśmy między innymi:

Konserwację obrazu „Uchodźcy” Jana Rembowskiego wraz z nową ramą i krosnem. Wisi obecnie na wystawie „Krzyżąc Polska. Niepodległość 1918”, zabytkowej ramy obrazu „Wnętrze salonu w domu artysty” Aleksandra Kokulara, badania obrazu „Adam i Ewa” Cranach’a Lukasa’a Starszego albumu z rysunkami Jeana-Pierre’a Norblina de la Gourdaine.

Zakup maszyny do uzupełniania zabytków papierowych masą celulozową, systemu do odkwaszania wody w konserwacji papieru, przystawki do spektrometru do podczerwieni z transformacją Fouriera (FTIR) sprzętu fotograficznego (slider, lampy studyjne i system ich mocowania) quodlibet'u „Piccola preda il desio nostro appaga” Piotra C. Mękarskiego dedykowanego Teresie z Walickich Rzeszotarskiej, obrazu „Madonna” Tytusa Czyżewskiego (wkład własny do dotacji z Ministerstwa Kultury), 6 filmów i animacji Roberta Brylewskiego: „Mix”, „Opcje”, „Buum”, „Goldrock”, „Lubansky”, „TVMan”.

Modernizację stołów dublażowych do konserwacji obiektów na płótnie, Badania sarkofagu Hor-Dżehuti.

Ponadto Rada zdecydowała o przeznaczeniu 50.000 PLN na Fundusz Rezerwowy Stowarzyszenia, na którym gromadzone będą środki na zakupy specjalne i nagłe, uzasadnione potrzeby Muzeum.

Środki zebrane przez nas w trakcie obecnej edycji projektu „Spragnieni Piękna. Kolor” zostaną przeznaczone na zakupy dzieł sztuki, w tym wykup depozytów.

Paweł Kastory – Prezes Zarządu

Małgorzata Wandzel – Wiceprezes Zarządu Stowarzyszenie „Przyjaciele Muzeum Narodowego w Warszawie”

PODZIĘKOWANIA

Galeria BWA Warszawa

Galeria Le Guern

Galeria Leto

Galeria Wschód

Mood Works

Tomasz Koszewnik

Krzysztof Musiał

Robert Bosch Sp. z o. o.

ROBIMY Z METALU by RARO DESIGN

Piotr Rypson

Kornelia Szpunar

Ernest Wińczyk

ORGANIZATOR:

MW / Przyjaciele / Spragnieni piękna

WSPÓŁORGANIZATOR:

MW / Muzeum Narodowe
w Warszawie

PARTNERZY WSPIERAJĄCY:

BAIN & COMPANY

LOTTE
OD 1811
E. Wedel

[lsw | Leśnodorski
Ślusarek
i Wspólnicy]

PARTNERZY AUKCJI:

MOODWORKS

**de
sa**
UNICUM

**COS
TUM
POU
TAN
TWARDA 4**

PARTNERZY:

Perlage

MIELŻYŃSKI
Włosa • Jędrze • Specjalista

GERVASONT™

KITA KOCUTA

 **Polska
Rada
Biznesu**

sar:

 **SIEĆ
PRZEDSIĘBIORCZYCH KOBIEĆ**

hsh
HOME SWEET HOME™
FOR INTERIOR DESIGNERS

PATRONI MEDIALNI:

tvn

VIVA!

VIVA MODA
MODA

KUKBUK
WWW.KUKBUK.PL

ZET radio

chillizet

Gala

TRENDYART
LIVING

E L L E